

สันนิษฐานว่าโยเอลเขียนขึ้นในราวศตวรรษที่ ๙
ก่อนคริสต์ศักราช
ใช้ภัยพิบัติจากตั๊กแตนเป็นสัญลักษณ์บ่งถึงโทษทัณฑ์ที่พระเจ้าจะ
ทรงให้เกิดแก่เยรูซาเล็ม
เช่นเดียวกับที่ตั๊กแตนพลาญทำลายดินแดน
กองทัพศัตรูจะมาย่ำยีดินแดนจนป่นปี้หากชนยูดาห์
ไม่ยอมกลับใจจากความผิดบาป
หากพวกเขาฟังและกลับใจก็จะเป็นวาระสมบรูณ์พูนสุข
และกลับเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าดังเดิม
จะเห็นถึงความโปรดปรานของพระเจ้าได้จากการมองผ่าน
อนาคตไปสู่วาระเมื่อพระเจ้าประทานพระวิญญูณบริสุทธิลงมา
เหนือ มนุษย์ทั้งปวง (๒ :๒ ๘ -๓ ๒)
คำพยากรณ์นี้เป็นจริงในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ในวันเพ็นเทค
อสต์นั้น (กิจการ ๒ :๑ ๖ -๒ ๑)
เนื้อหาพระธรรมเล่มนี้ว่าด้วยโทษทัณฑ์ที่จะมาถึง
หากเยรูซาเล็มไม่ยอมกลับใจทั้งบาป
เช่นเดียวกับที่ตั๊กแตนกัดกินพืชผลจนโล่งเตียน
พระเจ้าจะทรงทำให้กรุงนั้นเรีศรีร้าง
แต่ก็กล่าวถึงความสมบรูณ์พูนสุข
และพระพรในบั้นปลายหากประชากรตอบสนอง ด้วยความเชื่อ

โครงเรื่อง

- ๑ . ภัยพิบัติจากตั๊กแตนและความหมาย (๑ :๑ -
๒ :๑ ๗)
- ๒ . คำสัญญาเกี่ยวกับพระพร (๒ :๑ ๘ -๒ ๗)

๓ . คำสัญญาเกี่ยวกับอนาคตอันเปี่ยมด้วยพระพร (๒ :๒ ๘ -
๓ :๑)

๔ . โทษทัณฑ์แก่ศัตรูของอิสราเอล (๓ :๒ -๒ ๑)

โ ย เ อ ล

1พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า^๑ ซึ่งมีมาถึงโยเอลบุตรเปธูเอล

ความว่า

ตึกแตนนุก

2ท่านผู้อาวุโสทั้งหลาย ฟังเถิด ประชาชนทั้งปวงจงฟังเถิด

เคยเกิดเหตุการณ์อย่างนี้บ้างไหมในยุคของท่านหรือยุคบรรพบุรุษ

ของท่าน 3จงเล่าสู่ลูกๆ ของท่าน และให้ลูกบอกหลาน

ให้หลานบอกเหลนต่อๆ กันไป 4ตึกแตนนุกเดินกินอะไรเหลือ

ตึกแตนนุกใหญ่ ก็มากิน ถ้ามีอะไรเหลือ ตึกแตนนุกอ่อนก็มากิน

และถ้ามีอะไรเหลืออีก ตึกแตนนุกอื่นๆ ก็มากิน

5ลูกขึ้นเถิด คนซี้เมาเอ๋ย จงร่ำไห้และคร่ำครวญเถิด

บรรดานักดื่มจงโอดครวญเรื่องเหล้าเพราะมันถูกฉวยเอาไปจากริม

ฝีปากเจ้าแล้ว 6กองทัพชาติหนึ่งมาบุกรุกดินแดนของข้าพเจ้า

มันมีกำลังมากและมีจำนวนนับไม่ถ้วน ฟันของมันคมดั่งสิงห์หนุ่ม

เขี้ยวดั่งนางสิงห์ 7มันทำลายเถาองุ่นและต้นมะเดื่อปีนี้

มันลอกเปลือกออกโยนทิ้ง เหลือไว้แต่กิ่งก้านชาวโพลน

8จงร่ำไห้ดังหญิงพรหมจารีสวมเสื้อผ้ากระสอบ

ซึ่งคร่ำครวญถึงเจ้าบ่าวของเธอ

9ธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชาสูญสิ้นไปจากนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า

๑ + เหล่าปุโรหิตผู้ปรนนิบัติรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า^๑ ทั่วทุกซ์

10ห้องทุ่งย่อยยับ พื้นดิน แห่งแดกระแหง
เมล็ดข้าวก็ถูกทำลายเหล่าองุ่นเหือดแห้งและไม่มีน้ำมันมะกอก
11ช ำ ว น ำ ทั้งหลายจงสิ้นหวัง ชาวสวนองุ่น จงรำไห้
จงทุกข์โศกเรื่องข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์
เพราะพืชผลพินาศสิ้นจากแผ่นดิน 12เถาองุ่นเหี่ยวเฉา
ต้นมะเดื่อเทศแห่งเหี่ยวไป อีกทั้งทับทิม ปาล์มและแอ๊ปเปิ้ล
คือต้นไม้ทั้งปวงบนแผ่นดินแห่งเฉา
ความปิติแห่งมวลมนุษยชาติร่วงโรยไปเสียแล้ว

จงกลับใจ

13ปรีทิตทั้งหลายเอ๋ยจงสวมเสื้อผ้ากระสอบและไว้ทุกข์
ท่านผู้ปฏิบัติงานหน้าแท่นบูชาจงรำไห้
มาเกิดท่านผู้ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า จงสวมเสื้อผ้ากระสอบนอน
ด้วยว่าธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา
ขาดไปจากนิเวศแห่งพระเจ้าของท่านเสียแล้ว

14จงประกาศให้ชุมนุมกันถืออดอาหาร
เรียกประชุมเหล่าผู้อาวุโสและปวงชน
ให้มายังนิเวศแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
และทูลอ้อนวอนต่อพระองค์

15ช่างเป็นวันที่น่ากลัวยิ่งนัก
เพราะวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ใกล้เข้ามาแล้ว
จะมาเหมือนหยานะ จากพระผู้ทรงฤทธิ์

16อาหารสูญสิ้นไปต่อหน้าต่อตาเรา
ความยินดีปรีดีเปรมสุขไปจากนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา มิใช่หรือ

17เมล็ดพืชเหี่ยวเฉาคาติน ยุ่งฉางย่อยยับปรักหักพัง
และเมล็ดข้าวม่านไปหมด

18ฝูงวัวร้องครวญครางเพียงไร มันเดินงุ่นง่าน เพราะไม่มีทุ่งหญ้า
แม้แต่ฝูงแกะก็ทุกข์ทรมาณ

19ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า + ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์
เพราะไฟเผาผลาญทุ่งโล่ง เปลวไฟแผดเผาต้นไม้ทั้งปวงในท้องทุ่ง

20แม้แต่สัตว์ป่าก็ครวญหาพระองค์ ธารน้ำเหือด
แห้งไปสิ้นและไฟก็ผลาญเผาทุ่งโล่ง

กองทัพตีกแตน

2จงเป่าแตรในศิโยน ให้สัญญาณบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา

ประชาชนทั้งปวงจงสิ้นสะท้าน

เพราะวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังมาถึงแล้ว ไกลเข้ามาทุกที

2เป็นวันแห่งความมืดมิดและหมองหม่น

เป็นวันเมฆครึ้มและดำทะมึน เหมือนแสงอรุณสาดฉายทั่วภูเขา

กองทัพยิ่งใหญ่เกรียงไกรยกมาอย่างที่ไม่เคยมีในอดีตหรืออนาคต

3เบื้องหน้ามันมีไฟเผาผลาญ เบื้องหลังมีเปลวไฟแผดกล้า

ตรงหน้ามันดินแดน งดงามเหมือนสวนเอเดน

คล้อยหลังมันเหลือแต่แดนร้าง ไม่มีสิ่งใดพ้นมือมันไปได้

4มันมีลักษณะคล้ายม้า ขับควมมาเหมือนขบวนม้าศึก

5มันแล่นโฉบอยู่บนยอดเขา เสียงดังเหมือนรถรบ

ดังเสียงไฟแตกปะทุซึ่งเผาต่อไม้ และเหมือนทัพใหญ่ยกขึ้นมารบ

6ป ร ะ ช า ชา ตีต่างๆ เห็นมันแล้วก็กระสับกระส่าย

ทุกคนใบหน้าซีดเผือด 7มันบุกเข้ามาเหมือนนักรบ

ปีนกำแพงเหมือนทหาร

มันเดินขบวนเข้ามาเป็นแนว ไม่มีแตกแถวเลย 8มันไม่แข่งเบียดกัน

แต่ละตัวเดินหน้า ตะลุยฝ่าเครื่องกีดขวางโดยไม่แตกแถว 9มัน

เข้าเมือง มันวิ่งไปตามกำแพง

ปีนเข้าไปในบ้านทางหน้าต่างเหมือนขโมย
10โลกสิ้นคลอนต่อหน้ามัน ฟาสวรรค์สิ้นสะท้อน
ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดไป ดวงดาวอับแสง
11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเปล่งกัมปนาท นำกองทัพของพระองค์มา
กองกำลังของพระองค์สุดคณานับ
ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ก็มีอำนาจมาก
วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก
ใครเล่าจะทนอยู่ได้
หันมาหาพระเจ้าเถิด
12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "จงกลับมาหาเราอย่างเต็มใจ
ด้วยการอดอาหาร ร้องไห้และคร่ำครวญ"
13จงฉีกใจมิใช่ฉีกเสื้อผ้า
จงหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความเอ็นดูสงสาร
ทรงกริ้วซ้ำและเปี่ยมด้วยความรัก ทรงอดพระทัยไว้ไม่ลงโทษ
14ใครจะรู้ได้ พระองค์อาจหวนกลับมา
สงสารและอำนวยการพระพรให้ ให้มีธัญบูชาและเครื่องตีบูชา
เพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
15จงเป่าแตรในศิโยน ประกาศให้มีการชุมนุมอดอาหาร
16จงรวบรวมประชาชน ชำระให้เป็นที่ประชุมอันบริสุทธิ์
จงประชุมผู้อาวุโส รวบรวมเด็กๆ แม่เด็กที่ยังกินนมแม่
ให้เจ้าบ่าวออกมาจากห้องและให้เจ้าสาวออกมาจากหอ
17ให้ปุโรหิตผู้ปฏิบัติงานเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
รำให้อยู่ระหว่างมุขพระวิหารกับแท่นบูชา ให้ทูลว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอทรงเวทนาประชากรของพระองค์
อย่าให้กรรมสิทธิ์ของพระองค์เป็นที่เย้ยหยัน

เป็นคำเปรียบเปรยในหมู่ประชาชาติ
อย่าให้ชนชาติทั้งหลายพูดกันว่า "ไหนล่ะ พระเจ้าของเขา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ต อ บ
18แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงหวงแผ่นดินแดนของพระองค์
และทรงเวทนาสงสารประชากรของพระองค์
19องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงตอบเขาทั้งหลายว่า
"เราจะส่งเมล็ดข้าว เหล้าองุ่น และน้ำมันมาให้
จนเจ้าทั้งหลายอึดหน้าสำราญ
เราจะไม่กระทำให้เจ้าตกเป็นเป้าแห่งการเหยียดหยันของประชาชาติ
ต่างๆ อีก ต่อไป 20เราจะขับไล่กองทัพแดนเหนือไปจากเจ้า
ไล่ส่งเขาไปยังถิ่นที่แห้งแล้งกันดาร ให้
กองหน้าของมันลงทะเลด้านตะวันออกไป
ส่วนกองหลังลงทะเลด้านตะวันตก
และส่งกลิ่นเหม็นคลุ้งโชนขึ้นมา"
พระองค์กระทำการยิ่งใหญ่มากอย่างแน่นอน
21แผ่นดินเอ๋ย อย่างกลัวเลย จงยินดีปรีดีเปรม
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำการยิ่งใหญ่
22สัตว์ป่าทั้งหลาย อย่างกลัวเลย เพราะทุ่งโล่งจะกลับเขียวชอุ่ม
ต้นไม้จะผลิผล มะเดื่อและเถาองุ่นจะออกผลงาม
23ประชากรศิโยนเอ๋ย จงปรีดีเปรม
จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
เพราะสายฝนที่พระองค์ส่งลงมา บ่งบอกว่าทรงอภัยให้แล้ว
พระองค์จะให้ฝนตกชุก
ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดูเหมือนตั้งแต่ก่อน
24ลานนวดข้าวจะมีข้าวอยู่เต็ม บ่อเก็บมี เหล้าองุ่น
และน้ำมันมะกอกเต็มล้น 25"เรา

จะชดเชยให้สำหรับช่วงปีที่ตึกแตกัดกิน ทั้งตึกแตกัดดิน
ตึกแตกัดใหญ่ ตึกแตกัดเล็ก และตึกแตกัดอื่นๆ

คือกองทัพใหญ่ที่เราส่งมายังเจ้า

26เจ้าจะมีกินอย่างเหลือเฟือจนอึดหน้า

และเจ้าจะสรรเสริญพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

ผู้ทรงกระทำการมหัศจรรย์เพื่อเจ้า

ประชากรของเราไม่ต้องอับยศอดสู่อีก

27แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราอยู่ในอิสราเอล

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ ะ เจ้าของเจ้า ไม่มีอื่นใดอีก

ประชากรของเราจะไม่ต้องอับยศอดสู่อีก

วันแห่งพระเจ้า

28และต่อมาภายหลัง

เราจะเทวิญญานของเราลงเหนือมนุษย์ทั้งปวง บุตรชายบุตร

หญิงของเจ้าทั้งหลายจะเผยพระวจนะ คนชราของเจ้าจะฝันเห็น

อนุชนหนุ่มสาวจะเห็นนิมิต

29ในครั้งนั้นเราจะเทวิญญานของเราลงมาเหนือผู้รับใช้ของเราทั้ง

ชายและหญิง 30เราจะแสดงการอัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์

และที่แผ่นดินโลก มีเลือด ไฟ และลำควัน

31ดวงอาทิตย์จะดับมืดไป และดวงจันทร์กลายเป็นเลือด

ก่อนวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+อันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวจะมาถึ

ง

32และทุกคนที่ร้องทูลด้วยพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะรอด

ด้วยว่าบนภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็มจะมีการช่วยกู้

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้

ท่ามกลางผู้รอดชีวิตอยู่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเรียกไว้

มวลประชาชาติถูกพิพากษา

3ในครั้งนั้นเมื่อเราฟื้นฟูความเจริญรุ่งเรืองของยูดาห์และเยรูซาเล็ม

ม 2เราจะรวบรวมประชาชาติทั้งปวง

พาเขาลงมายังหุบเขาเยโฮซาฟัท ณ ที่นั้นเราจะเริ่มการ

พิพากษาเขาทั้งหลาย เรื่องประชากรอิสราเอลกรรมสิทธิ์ของเรา

เพราะพวกเขากระจาย ประชากรของเราไปในหมู่ประชาชาติ

และแบ่งดินแดนของเรา 3เขาจับสลากแบ่งประชากรของเรา

เอาเด็กชายไปแลกหญิงโสเภณีมา ชายเด็กหญิงแลกกับเหล่าต้ม

4นี้แน่ะ ไทระและไซดอนกับภูมิภาคทั้งปวงของฟีลิสเตีย?

เจ้าจะเอาเรื่องกับเราได้อย่างไร

เจ้าจะตอบสนองสิ่งที่เราทำไปหรือ? หากเจ้าแก้แค้น

เราก็จะให้กรรมที่เจ้าก่อไว้ตกอยู่แก่เจ้าเองโดยเร็วพลันและอย่างทั

นที่ 5เพราะเจ้ายึดเอาเงินและทองคำ

กับสมบัติล้ำค่าของเราไปไว้ที่วิหารต่างๆ ของเจ้า

6เจ้าขายชนยูดาห์และเยรูซาเล็มให้แก่ชาวกรีก

จะได้เนรเทศเขาไปไกลจากบ้านเกิดเมืองนอน 7ดูเถิด

เราจะกระตุ้นเขาทั้งหลายออกมาจากที่ต่างๆ ซึ่งเจ้าขายเขาไป

และเราจะให้กรรมที่เจ้าก่อไว้ตกอยู่แก่เจ้าเอง

8 เ ร า จะขายบุตรชายบุตรหญิงของเจ้าให้แก่ชาวยูดาห์

ซึ่งจะขายต่อให้ชาวเซบาชนชาติซึ่งอยู่ไกลลิบ"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้

9จงประกาศในหมู่ประชาชาติว่า เตรียมรบเถิด

จงปลุกใจเหล่านักรบให้พลรบทั้งปวงเข้ามาใกล้และบุกทันที

10จงเอาผาลไถนา มาตีเป็นดาบ และตีขอลิดีให้เป็นทวน

ให้คนอ่อนแอพูดว่า"ฉันเข้มแข็ง"

11 ประชาชาติทั้งปวงจากรอบทิศเอ๋ย มาเร็วเถิด มาชุมนุมกันที่นั่น
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอส่งนักรบของพระองค์ลงมาเถิด

12 "จงปลุกใจประชาชาติทั้งหลาย

ให้รุดหน้ามายังหุบเขาเยโฮซาฟัท

เพราะที่นั่นเราจะนั่งลงตัดสินประชาชาติทั้งปวงรอบทิศ

13 จงแกว่งเคียว เพราะข้าวสุกเหลืองให้เกี่ยวแล้ว มาเถิด

มาย่ำอ่องุ่น เพราะบ่อย่ำอ่องุ่นเต็มแล้ว และบ่อเก็บมีเหล้าอ่องุ่นเต็มล้น

บาปชั่วของเขาทั้งหลายมากมายนัก"

14 ผู้คนมากันมืดฟ้ามัวดิน ในหุบเขาแห่งการพิพากษา

เพราะวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ใกล้เข้ามาแล้ว

15 ด ว ง อาทิตย์และดวงจันทร์จะมีดมืดไป และดวงดาวจะอัปแสง

16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะทรงเปล่งกัมปนาทจากศิโยน

ทรงเปล่งพระสุรเสียงจากเยรูซาเล็ม

แผ่นดินและพื้นฟ้าจะสั่นสะท้าน

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะทรงเป็นที่พักพิงสำหรับประชากรของพระ
องค์เป็นที่มั่นสำหรับประชากรอิสราเอล

พ ร ะพรณิรันดรสำหรับประชากร

ของพระเจ้า

17 "เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของเจ้าพำ

นักอยู่ในศิโยน กฎเขาบริสุทธิ์ของเรา เยรูซาเล็มจะบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์

คนต่างชาติจะไม่มาย่ำยมันอีก

18 ในวันนั้น จะมีน้ำอ่องุ่นหยดจากภูเขา

และมีน้ำนมไหลมาจากเนินเขา ลำห้วย

ทั้งปวงของยูดาห์จะมีน้ำนอง

ธารน้ำพุจะไหลออกมาจากนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ให้ความชุ่มชื้นแก่หุบเขาอะคาเซีย¹ 19ส่วนอีิปต์จะเรีสร้าง
เอโดมกลายเป็นถิ่นกันดาร
เพราะความอามหิตที่ทำไว้กับชาวยูดาห์
กระทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องหลังเลือดในดินแดนนั้น
20ยูดาห์และเยรูซาเล็มจะมีผู้อยู่อาศัยตลอดไปทุกชั่วอายุ
21มลทินผิดบาปของเขาทั้งหลาย ซึ่งเรามีได้ภัยให้นั้น
เราจะให้ภัย" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทับอยู่ในศิโยน

¹ 3:18 หรือ ชิทธีม